

Nyhedsbrevet den 1ste

Velkommen til Advokatfirmaet Drachmanns Nyhedsbrev Den 1ste – april 2018.

Vi har fortsat travlt, så på personalesiden har vi ansat en yderligere jurist, Kristian Rasmussen, der pr. 1. februar 2018 er tiltrådt som advokatfuldmægtig.

Kristian er cand.jur. fra Københavns Universitet, og har allerede bosat sig i Nykøbing Falster, hvor han er godt i gang med at lære området at kende.

Kristian skal beskæftige sig med generel rådgivning, inden for både erhvervsret og privatret, behandling af retssager samt inkasso.

Vi glæder os over en ny spiller på holdet, og byder Kristian velkommen hos Drachmann.

Vi ønsker dig god læselyst.

Morten Ammentorp, Morten Jensen, Lone Rømø, Jørgen Thomsen, Sissel Victoria Egede-Pedersen, Michelle Ljungstrøm, Charlotte Løjmand og Kristian Rasmussen.

Indhold

- Gå-hjem-møde om almindelige fonde og deres administration.
- Ikke forældelse af sygedagpengeregreskrav.
- Pas på, hvis du er hovedaktionær, og dit selskab yder dig lån.
- Forslag om ændring af Selskabsloven.
- Udkast til AB 18 er offentliggjort.
- Ny Højesterets dom øger behovet for ægtepagt om pensionsindbetalinger.
- Gave eller arv til almindelige fonde – har du overvejet at støtte lokalt?
- Vestre Landsret har afsagt en ny dom (trykt i Ugeskrift for Retsvæsen 2018, side 558), hvor erhvervsudlejer ikke kunne opkræve lejer for istandsættelse af lejemål, da ejendommen var solgt.
- Bitcoins – skat ved gevinst og fradrag ved tab.
- Lovforslag - ny lov om forretningshemmeligheder er på vej.
- Vestre Landsret har afsagt en ny dom (trykt i Ugeskrift for Retsvæsen 2018, side 1036), hvor udlejers opsigelse med 1 års varsel til eget brug, ikke var rimelig, og derfor blev opsigelsen tilsidesat.

Gå-hjem-møde om fonde og deres administration

Overvejer du at stifte en fond eller et legat, sidder du i en fondsbestyrelse eller er du alment interesseret, og gerne vil vide mere om almindelige (almene) fonde og hvordan de administreres, holder Advokatfirmaet Drachmann et gå-hjem-møde tirsdag d. 10. april 2018 kl. 19:00 til 21:00 hvor advokat Lone Rømø og advokat Jørgen Thomsen fortæller om:

- Hvordan du kan stifte en fond (ved gavebrev eller testamente).
- Fritagelse for betaling af gave/boafgift for gavegiver og skat for fonden.
- Vedtægter, kapitalkrav og valg af bestyrelse.
- Almenvælgørende eller andet almennyttigt formål.
- Forskellen mellem almindelige og erhvervsdrivende fonde.
- Tilsyn med fonde.
- Skatteregler for fonde, der uddeler legater og administrerer samlinger.
- Fondes årshjul.
- Anbringelse og bestyrelse af fondes midler.
- Samarbejde med bankernes forvaltningsafdelinger.
- Disponering af kursgevinster.
- Regnskabsaflæggelse.
- Opløsning og sammenlægning af fonde.

Gå-hjem-mødet afholdes i Advokatfirmaets lokaler Skolegade 24, 4800 Nykøbing Falster.

Deltagelse er gratis, men kræver tilmelding på telefon 54 84 50 50 eller lh@drachmann.com senest fredag den 6. april 2018

Ikke forældelse af sygedagpengeregreskrav

Vordingborg Kommune havde udbetalt sygedagpenge til en skadelidte, der var faldet på en trappe.

I Højesterets dom af 23. januar 2018, blev det fastslået, at kommunens regreskrav på udbetalte sygedagpenge, overfor forsikrings-selskabet, hvori der var tegnet ansvarsforsikring, ikke var forældet, selvom sagen først blev anlagt 4 ½ år efter uheldet.

Fald på en trappe

Den 3. oktober 2010 faldt skadelidte på en trappe i den ejendom, hvor han boede, og han pådrog sig en brækket ankel.

Efter korrespondance mellem ansvarsforsikrings-selskabet og skadelidte, udtog skadelidte stævning den 26. marts 2012.

Efter nogle måneder, anerkendte ansvarsforsikrings-selskabet, på vegne af ejendommens ejer, at være erstatningsansvarlig for den brækkede ankel.

Forsikrings-selskabet udbetalte den 14. december 2012 erstatning for svie- og smerte, men anmodede om yderligere oplysninger for opgørelse af tabt arbejdsfortjeneste.

Den 7. maj 2013, rejste Vordingborg Kommune regreskrav overfor forsikrings-selskabet for udbetaling af sygedagpenge til skadelidte, på i alt kr. 503.642,00.

Ansvarsforsikrings-selskabet meddelte i brev af 21. juni 2013, at der ikke var taget stilling til kravet, da sagen verserede ved retten, og oplyste, at der ikke var udbetalt erstatning for tabt arbejdsfortjeneste til skadelidte endnu.

Arbejdsskadestyrelsen fastsatte skadelidtes erhvervsevnetab til 40 %, den 16. oktober 2013.

Sagen anlagt af skadelidte mod ejeren af ejendommen, blev forligt i marts/april 2014, ved ansvarsforsikrings-selskabets betaling af erstatning for erhvervsevnetab og tabt arbejdsfortjeneste.

Den 4. marts 2014, havde Vordingborg Kommune opgjort det endelige regreskrav til kr. 521.079,00.

Der var herefter drøftelser mellem kommune og forsikringsselskabet.

Den 7. juli 2014, afviste ansvarsforsikringsselskabet regreskravet som forældet.

Retssagen blev den 16. april 2015 - 4½ år efter uheldet - anlagt af Vordingborg Kommune mod ansvarsforsikringsselskabet.

Forældelse efter forsikringsaftalelovens § 29

Hovedreglen i forsikringsaftalelovens § 29, stk. 1 er, at krav forældes efter reglerne i forældelsesloven, men der er dog en række undtagelser i de efterfølgende bestemmelser.

Det fremgår af forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 1. pkt., at hvis en skade, inden forældelsesfristens udløb, er anmeldt til forsikringsselskabet, indtræder forældelse af kravet som skaden giver anledning til, tidligst 1 år efter selskabets meddelelse om, at kravet helt eller delvist afvises.

Forsikringsaftaleloven regulerer, som udgangspunkt, det direkte forhold mellem forsikringstager og forsikringsselskabet, men det er i forarbejderne til § 29 anført, at krav, der udspringer af forsikringsaftalen, også er omfattet, såfremt forsikringsselskabet hæfter umiddelbart overfor skadelidte.

Det gælder for eksempel ved trafikuheld, hvor ansvarsforsikringsselskabet hæfter direkte overfor skadelidte, i forbindelse med personskade, i henhold til færdselsloven.

Sygedagpengeregres er imidlertid et afledt krav, hvor kommunen indtræder i skadelidtes krav hos ejeren af ejendommen. Ansvarsforsikringsselskabet hæfter ikke umiddelbart overfor skadelidte.

Forældelseslovens § 21, stk. 5

Et krav forældes, i henhold til forældelseslovens § 21, stk. 5, tidligst 1 år efter det tidspunkt, hvor forhandlingerne må antages at være afsluttet.

Der gives altså en periode, udover den almindelige 3-årige forældelse, hvis der pågår konstruktive forhandlinger, med udveksling af synspunkter og opgørelse af krav.

Spørgsmålet i sagen var, om der, som følge af forhandlinger mellem parterne, indtil forsikringsselskabet, den 7. juli 2014,

afviste kravet som forældet, var sket en udskydelse af forældelsesfristen, efter forældelseslovens § 21, stk. 5.

Parterne havde jo udvekslet synspunkter helt frem til, at forsikringsselskabet ved brev af 7. juli 2014, afviste kravet som forældet.

Afgørelsen

Retten i Glostrup nåede ved dom af 29. februar 2016 frem til, at ansvarsforsikringsselskabet skulle betale til Vordingborg Kommune.

Byrettens dom blev af landsretten stadfæstet, den 27. januar 2017, og endelig nåede Højesteret frem til samme resultat, nemlig at Vordingborg Kommunes regreskrav ikke var forældet, fordi kommunen, med rimelighed, havde afventet udfaldet af den af skadelidte anlagte retssag, og de efterfølgende drøftelser med ansvarsforsikringsselskabet om opgørelse af kravet.

Spørgsmål kan rettes til
Advokat (H), partner
Lone Rømø
lr@drachmann.com

Pas på, hvis du er hovedaktionær, og dit selskab yder dig lån

Rent selskabsretligt, har aktionærlån været ulovlige i mange år. Trods dette, var det ikke ualmindeligt, at sådanne lån blev foretaget. Ofte opstod aktionærlånene på grund af simple, små og til tider uskyldige mellemregninger, hvor for eksempel hovedaktionæren med selskabets penge har betalt private regninger, og efterfølgende har tilbagebetalt beløbet, uden tab for selskabet.

Siden den 14. december 2012, hvor der blev foretaget en betydelig stramning af reglerne, har man anset alle former for lån, ydet af et selskab til selskabets hovedaktionær, som en skattepligtig hævning. Dog er lån, der har karakter af lovlig selvfinansiering, eller som er opstået ved sædvanlig,

forretningsmæssig samhandel undtaget, og udløser derfor ikke skat.

Siden den 14. december 2012, har lån, opstået som led i en mellemregning mellem hovedaktionæren og selskabet, derfor også været anset som en privat hævning, som udløser beskatning hos hovedaktionæren.

Det betyder, at hvis hovedaktionæren låner penge i sit selskab, vil hovedaktionæren blive beskattet af lånet, som enten udbytte eller løn. Reglerne gælder også, hvis selskabet yder lån til hovedaktionærens nærtstående (ægtefælle, børn m.fl.), hvor hovedaktionæren således også vil blive beskattet. Reglerne finder yderligere også anvendelse, hvis selskabet stiller sikkerhed for et lån, som hovedaktionæren har optaget.

Det er kun ganske få undtagelser, hvor et lån ydet af selskabet til selskabets hovedaktionær ikke udløser beskatning af hovedaktionæren. Det er tilfældet, hvor lånet er ydet som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition. Et klassisk eksempel, som SKAT, som hovedregel, accepterer, er hvis selskabet på sædvanlig vis, sælger varer på kredit til sine kunder. I en sådan situation, vil en hovedaktionær også kunne købe selskabets varer på tilsvarende vilkår (på kredit), uden at det vil udløse beskatning af hovedaktionæren. SKAT accepterer, som hovedregel, derimod ikke, at selskabet yder pengelån til hovedaktionæren, idet SKAT ikke anser et sådant lån som en sædvanlig forretningsmæssig disposition.

Hovedaktionæren risikerer dobbeltbeskatning

Hovedaktionæren kan ikke slippe for beskatning ved at tilbagebetale lånet. Tværtimod er der risiko for, at man risikerer dobbeltbeskatning, hvis hovedaktionæren tilbagebetaler lånet. Det skyldes, at hovedaktionæren igen bliver skattepligtig, når selskabet udlodder beløbet i form af løn eller udbytte til hovedaktionæren.

En sådan løsning vil ingen hovedaktionær være interesseret i. Løsningen kan i stedet være, at lånet overføres til hovedaktionæren som udbytte eller løn. Herved vil der kun ske én beskatning hos hovedaktionæren - på tidspunktet for lånets optagelse.

Anbefaling

En hovedaktionær bør aldrig foretage en (ind)betaling til sit selskab, hvis der på tidspunktet for ønsket om (ind)betalingen,

er en uafklaret gæld til selskabet, som er opstået efter den 14. august 2012.

Spørgsmål kan rettes til
Advokat (H), partner
Morten Ammentorp
ma@drachmann.com

Forslag om ændring af Selskabsloven

Den 5. april 2018 førstebehandler Folketinget et lovforslag fra Erhvervsministeren, som blandt andet vil nedsætte kapitalkravet i aktieselskaber til kr. 400.000, og give mulighed for tvangsopløsning af selskaber, der ikke har registreret reelle ejere. Lovændringerne forventes at træde i kraft 1. juli 2018.

Kapitalkravet i aktieselskaber nedsættes til kr. 400.000

Aktieselskaber skal i dag som minimum have en selskabskapital på kr. 500.000. I lovforslaget lægges der op til at nedsætte dette krav til kr. 400.000. Dette vil også medføre, at kravet om delvis indbetaling på 25 % af selskabskapitalen, falder til kr. 100.000.

Mulighed for tvangsopløsning ved manglende registrering af reelle ejere

I lovforslaget gøres det til en betingelse for at drive virksomhed, at der sker registrering af reelle ejere. Erhvervsstyrelsen får mulighed for at oversende virksomheder til tvangsopløsning ved skifteretten, hvis der intet er registreret i Erhvervsstyrelsens IT-systemer, om virksomhedens reelle ejere.

Dette kommer til at omfatte både A/S, ApS, P/S og IVS, virksomheder med begrænset ansvar, interessentskaber, kommanditselskaber og erhvervsdrivende fonde. I alle disse virksomheder skal der indhentes og registreres oplysninger, om virksomhedens reelle ejere.

Det er alene ved manglende registrering, der kan risikeres tvangsopløsning. Hvis blot én person er registreret som reel ejer, vil selskabet ikke kunne blive oversendt til tvangsopløsning, uanset om de aktuelt registrerede ejerforhold ikke er rigtige.

Forenklet proces for omdannelse af virksomheder med begrænset ansvar (V.M.B.A.) til aktieselskaber (A/S)

Endelig indebærer lovforslaget, at der bliver mulighed for at omdanne virksomheder med begrænset ansvar, dvs. selskaber med begrænset ansvar (S.M.B.A.) og foreninger med begrænset ansvar (F.M.B.A.) til aktieselskaber. Dette er ikke muligt i dag. Omdannelsesproceduren og kravene vil med lovforslaget blive de samme, som den nuværende procedure for omdannelse af f.eks. et A.M.B.A til et A/S.

Spørgsmål kan rettes til
Advokat (H), partner
Morten Jensen
mj@drachmann.com

Udkast til AB 18 er offentliggjort

Aktører i byggebranchen er alle bekendt med standardaftalerne AB 92 – almindelige betingelser for arbejder og leverancer i bygge og anlægsvirksomhed. Herudover findes ABR89 – almindelige betingelser for teknisk rådgivning og bistand samt ABT 93 – almindelige betingelser for totalentreprise.

AB-udvalget blev i 2015 nedsat, med henblik på revidering af de gældende standardbetingelser i byggebranchen. Første udkast til Byggeriets nye standardaftale, Almindelige Betingelser for arbejder og leverancer i bygge- og anlægsvirksomhed 2018, er nu offentliggjort (AB 18)

Udkastet, som dog endnu ikke er endeligt, giver en indikation af de ændringer, som den nye standardaftale kan medføre.

Dokumenters rangorden

Udkastet til AB 18 lægger op til fastsat rangorden for de forskellige dokumenter, som sædvanligvis er en del af entrepriseaftalen. I dag vil denne rangorden normalt fremgå af selve entrepriseaftalen. Rangordenen i AB18 vil kun være relevant, hvis parterne ikke i entrepriseaftalen aftaler en anden rangorden. I det nuværende udkast, vil entreprenørens tilbud have forrang for bygherres udbudsmateriale.

Entreprenørens arbejdsplan

Med udkastet til den nye AB18, vil entreprenøren skulle udarbejde en arbejdsplan, som løbende opdateres. Entreprenøren får pligt til løbende at vurdere, om arbejdets stade og arbejdsplanen er i overensstemmelse med hovedtidsplanen. Entreprenøren skal samtidig løbende vurdere, om eventuelle forsinkelser skyldes en forsinkelse, som berettiger til tidsfristforlængelse.

Entreprenørens projektarbejder

Udkastet til AB18 indeholder som noget nyt, et særligt sæt vilkår for entreprenørens projekteringsarbejder. Såfremt udkastet vedtages, vil AB18 indeholde bestemmelser om, at entreprenørens projektering skal være i overensstemmelse med aftalen, med bygherres anvisninger og med god projekteringssskik.

Fastprisaftaler

Udkastet lægger også op til en regulering af fastprisaftaler, som med AB18 kun skal gælde for de arbejder, der udføres inden for 12 måneder fra tilbudsdagen. Arbejder, som udføres efter de 12 måneder, kan kræves reguleret efter byggeomkostningsindekser.

Nye frister for entreprenørens standsningsret

Såfremt udkastet vedtages i sin nuværende form, vil fristen for entreprenørens standsningsret blive nedsat fra 5 arbejdsdage til 3 arbejdsdage, medmindre bygherre er en offentlig bygherre eller en almen boligorganisation. Her vil fristen fortsat være 5 arbejdsdage.

Produktansvarsforsikring

Udkastet lægger også op til nye regler om produktansvar. Entreprenøren får nemlig pligt til at tegne forsikring for sit potentielle produktansvar, men til gengæld fraskriver entreprenøren sig al produktansvar, som ikke er dækket af den tegnede forsikring.

5-årigt mangelsansvar for anlægsarbejder

Udkastet til AB18 indeholder også en ændring af det 5-årige mangelsansvar for anlægsarbejder, således at der fremadrettet vil være enslydende mangelsansvarsperioder, for almindelige byggearbejder og rene anlægsarbejder.

Tvistløsningstrappen

Forslaget til AB 18 indeholder et nyt tvistløsningssystem – en såkaldt løsningstrappe, hvor parterne får pligt til at søge tvisten løst, ved forhandling på 2 niveauer, før sagen kan indbringes for

Voldgiftsnævnet for Bygge- og Anlægsvirksomhed. Herudover tilføjes et nyt instrument i form af ”Hurtig afgørelse”, inspireret af de nugældende regler om sagkyndig beslutning.

Ikrafttræden

Det forventes, at AB18 vil blive offentliggjort i sin endelige form, i løbet af første halvdel af 2018 til ikrafttræden 1. januar 2019.

Opdatering på tilblivelsesprocessen

De nævnte ændringer udgør kun et uddrag af de ændringer, som AB 18 vil medføre, hvis udkastet vedtages i sin nuværende form. Udover de nævnte ændringer, indeholder udkastet også forslag til en specificering af reglerne om direkte krav, fØrgennemgang inden aflevering, udbygning af reglerne om ændringer i entreprisen og den digitale byggeproces.

Der lægges generelt også op til en række appendix, som kan aftales mellem parterne, ligesom selve standardbetingelserne.

AB-udvalget har også udtrykt et ønske om at udarbejde forenklede AB og ABR til småentrepriser.

Advokatfirmaet Drachmann følger tilblivelsesprocessen tæt, og vil løbende holde dig orienteret om udviklingen via Facebook: <https://www.facebook.com/advokatdrachmann/>

Advokatfirmaet Drachmann vil i løbet af efteråret 2018 afholde gå-hjem-møde om den nye AB 18, ABR18 og ABT 18.

Spørgsmål kan rettes til
Advokat (L)
Sissel Egede-Pedersen
sep@drachmann.com

Ny Højesterets dom øger behovet for ægtepagt om pensionsindbetalinger

Deling af selvstændiges pensionsordninger – uanset at indbetalingen, over den samlede årrække, lå indenfor det rimelige

En selvstændig indbetalt ikke pension i to år, i forbindelse med opstart af egen virksomhed. I de to efterfølgende år, indbetalt han henholdsvis 31 % og 24 % af overskuddet i virksomheden, til en privattegnet pensionsordning. Der var mellem parterne enighed om, at det sædvanlige pensionsbidrag, på det pågældende arbejdsområde, var 18 %. Spørgsmålet var, om ”rimeligheden” af indbetalingen skulle vurderes særskilt år for år – eller samlet for perioden. Såfremt indbetalingerne blev betragtet år for år, lå de væsentligt over det sædvanlige pensionsbidrag på arbejdsområdet, men ved at betragte indbetalingerne samlet, inklusiv de år, hvor der ikke var sket indbetalinger, var den procentvise indbetaling væsentligt under de 18 %.

Højesteret har nu slået fast, at vurderingen skal ske år for år, hvorfor de indbetalinger, der lå udover 18 % pr. år, skulle ligedeles. Der var modsat ingen kompensation for de år, hvor der ikke skete indbetalinger. Havde ægtefællen i stedet indbetalt det samme samlede beløb, men fordelt over hele perioden, med lige store indbetalinger hvert år, havde pensionen være undtaget for lighedeling. Det er ærgerligt, at en forretningsmæssig fornuftig og hensigtsmæssig fremgangsmåde, ender med en utilsigtet og bekostelig konsekvens ved skilsmisse.

Ønsker du sikkerhed for, hvordan din pension skal behandles ved separation/skilsmisse, skal der oprettes ægtepagt i ægteskabet.

Vil du vide mere om deling af pensioner ved skilsmisse og oprettelse af ægtepagter, er du velkommen til at kontakte advokat Michelle Ljungstrøm.

Spørgsmål kan rettes til
Advokat (L)
Michelle Ljungstrøm
mil@drachmann.com

Gave eller arv til almindelige fonde – har du overvejet at støtte lokalt?

Mange mennesker vælger at betænke fonde, der har til formål at støtte almenvelgørende eller almennyttigt arbejde i øvrigt, ved at indsætte en eller flere fonde som arving i deres testamente, eller give gaver til sådanne almindelige fonde. Nogle vælger at stifte deres egen fond for at støtte formål, som de særligt lægger vægt på. Enten ved gavebrev i levende live eller ved testamente efter deres død.

Hvad er en fond?

Fond er samlebetegnelse for en række forskellige institutioner (fonde, legater, selvejende institutioner, stiftelse m.v.). En fond er en selvejende institution. Den skal have en formue. (Ved oprettelsen skal værdien af aktiverne p.t. være mindst 1 mio. kr.) Formuen skal være udskilt fra stifterens formue, og må ikke kunne tilbageføres til denne. Fonden skal have et eller flere bestemte formål. Fonden skal have en selvstændig ledelse, i forhold til stifteren.

Almenvelgørende eller almennyttigt arbejde - hvad vil det sige?

Almenvelgørende arbejde er der tale om, når formålet er at yde støtte til personer, inden for en videre kreds, der er i økonomisk trang.

Almennyttigt arbejde er der tale om, når formålet, ud fra en almindelig opfattelse, kan karakteriseres som nyttigt. F.eks. sociale, kunstneriske og andre kulturelle formål, miljømæssige, videnskabelige – herunder forskningsmæssige eller sygdomsbekæmpende – humanitære, undervisningsmæssige, religiøse eller nationale formål.

Også idrætsforeninger og dyreværnsorganisationer vil kunne anses for almennyttige.

Skal jeg oprette eller støtte en lokal fond eller støtte en landsdækkende?

En del landsdækkende fonde markedsfører sig ved at gøre opmærksom på deres eksistens, og at der kan spares boafgift ved at indsætte dem, som restarving, i dit testamente.

Der findes dog også en del almenvelgørende eller almennyttige fonde, med hjemsted på Lolland og Falster, som støtter sådanne formål lokalt. Der er gode grunde til at lade en lokal fond være ”din restarving” eller selv stifte en fond, der støtter almennyttige

formål i lokalsamfundet. Her spares samme boafgift. Det er også samme skatte og afgiftsregler, der gælder.

Afgifts- og skatteregler for almindelige fonde

Almene fonde er fritaget for at betale bo- og gaveafgift af beløb, som de modtager i arv eller som gave. De skal heller ikke betale skat af beløb, som fonden senere modtager, der ikke må uddeles, fordi beløbet indgår i grundkapitalen. Gavebeløb, fonden får bestemt til uddeling, beskattes heller ikke, hvis de uddeles jfr. næste afsnit.

Fonde beskattes af deres nettoindtægter. Typisk renter, aktieudbytte, gavebeløb til uddeling og nettokursgevinster på værdipapirbeholdning efter fradrag af administrationsomkostninger og bundfradrag. Som noget særligt har fonde også fradrag for uddelinger til deres almennyttige formål, og for op til 5 års henlæggelser til senere uddeling, til disse formål. (Hvis ikke de bliver brugt indenfor femårsperioden, kommer henlæggelserne dog til beskatning, medmindre der opnås dispensation fra tidsfristen.)

Fonde som restarving i testamente - spar boafgift og støt samtidig en fond

Hvis øvrige arvinger skal betale boafgift, særligt den høje boafgift, kan der med fordel træffes bestemmelse om at gøre disse arvinger til legatmodtagere, der modtager legatet fri for boafgift. Boafgiften skal så betales af den arving, der arver resten, f.eks. en almenvelgørende fond.

Med den høje boafgift på 36,25 %, der som hovedregel skal betales af alle andre end livsarvinger, kan der spares boafgift, som så i stedet kan gå til en velgørende fond.

En arving skal af kr. 1 mio. betale kr. 362.500 i boafgift, så nettoarven udgør kr. 737.500. Hvis arvingen i stedet modtager et legat på kr. 736.500 fri for boafgift, er boafgiften kr. 231.000. Der vil så til fonden som ”restarving” være kr. 131.500, uden at øvrige arvinger får mindre i arv.

Fond som almindelig arving eller gavemodtager

Hvis en almenvelgørende (evt. nyoprettet) fond er indsat som testamentsarving til f.eks. at arve kr. 1 mio., bliver/er fonden fritaget for at betale boafgift af dette beløb. Det samme gælder, hvis en fond oprettes ved gavebrev.

Derfor

Overvejer du at støtte et almennyttigt formål, enten ved gave eller testamente, og har du samtidig et ønske om, at det kommer til at ske lokalt, er der gode muligheder for at betænke en lokal almennyttig fond med et formål, som også passer til dine ønsker. Spørg din advokat om lokale fonde og deres formål.

Advokatfirmaet Drachmann administrerer en række almindelige fonde med forskellige almenvælgørende og almennyttige formål, herunder med sociale, sygdomsbekæmpende, kunstneriske, kulturelle, humanitære og undervisningsmæssige formål. Se nærmere på vores hjemmeside.

Spørgsmål kan rettes til
Advokat (H), partner
Jørgen Thomsen
jt@drachmann.com

Vestre Landsret har afsagt en ny dom (trykt i Ugeskrift for Retsvæsen 2018, side 558), hvor erhvervsudlejer ikke kunne opkræve lejer for istandsættelse af lejemål, da ejendommen var solgt

Sagens faktum

Ejendommen havde været sat til salg for 33 mio. kr., men den blev solgt for 26 mio. kr. Udlejer havde aftalt med køber, at ejendommen blev overtaget uistandsat. Lejer havde opsagt lejemålet. Det fremgik af lejekontrakten, at lejer ved fraflytning havde pligt til at istandsætte det lejede. Lejer afleverede dog det lejede uistandsat.

Udlejer anlagde sag mod lejer om betaling af anslåede istandsættelsesudgifter på ca. 1,8 mio. kr., som følge af, at udlejer havde lidt et tab, idet han ville have opnået en højere pris, hvis lejemålet var istandsat.

Der blev fremlagt en erklæring fra revisor, hvoraf det fremgik, at den reducerede pris på 26 mio. kr. delvist var begrundet i, at ejendommen blev overtaget uistandsat.

Det fremgik dog af købsaftalen, at ejendommen blev solgt uistandsat, og at dette ikke havde haft betydning for prisfastsættelsen.

Endvidere afgav ejendomsmægleren forklaring, hvor han ikke oplyste om prisforhandlinger, som følge af ejendommens stand. Han oplyste til gengæld, at køber ikke ville erhverve ejendommen for 33 mio. kr., og at ejendommen skulle anvendes til at indgå i et centerbyggeri.

Retternes afgørelse

Både byretten og landsretten fandt det ikke bevist, at istandsættelse af lejemålet havde haft betydning for handelsprisen, og udlejer havde derfor ikke løftet bevisbyrden, for at have lidt et tab.

Bemærkninger

Afgørelsen fastslår, at det i erhvervslejerforhold er afgørende for udlejers ret til at opkræve istandsættelsesudgifter af lejer, at udlejer reelt har lidt et tab, og at han med sikkerhed kan føre bevis for tabet og størrelsen heraf.

Udlejere bør derfor være særligt opmærksom på udformning af købsaftaler i udlejningsejendomme, hvor lejerne fraflytter samtidig med salgets gennemførelse.

Spørgsmål kan rettes til
Advokatfuldmægtig
Charlotte Løjmand
cl@drachmann.com

Bitcoins – skat ved gevinst og fradrag ved tab

Bitcoin er en virtuel valuta, skabt i 2009, og som ikke understøttes af noget lands valuta eller nogen national regulering

i øvrigt, men er en kryptovaluta, hovedsageligt baseret på et værdigrundlag defineret af Satoshi Nakamoto.

Spekulation i Bitcoins

En skatteyder anmodede SKAT om en bindende forhåndsbesked på, hvordan gevinst ved spekulation i Bitcoins skulle beskattes, og tilsvarende, om der var fradragsret ved tab på Bitcoins erhvervet med spekulationshensigt.

Skatteyderen beskrev sig selv som fascineret af kryptovaluta, og anførte i sin redegørelse, at kryptovaluta vil rodfæste sig, og disrupte dele af den finansielle sektor, og derfor var en utrolig spændende størrelse.

Skatteyderen havde købt et ikke ubetydeligt antal Bitcoins, og spurgte nu om den skattemæssige behandling af gevinst og tab.

Den 27. februar 2018, kom der bindende svar fra Skatterådet, som blev offentliggjort 9. marts 2018.

Indkomstskat ved gevinst

Det blev af Skatterådet, under henvisning til skatteyderens sagsfremstilling, lagt til grund, at skatteyderen ikke drev næring med køb og salg af Bitcoins, men at købet var sket for at spekulere i kursstigning af Bitcoins, og dermed var formålet at opnå en fortjeneste ved salg.

Konklusionen i den bindende forhåndsbesked var, at beskatningen af Bitcoin sker ved afståelsen, med henvisning til statsskattelovens § 5, stk. 1, litra a.

Gevinsten af Bitcoins skulle fuldt ud medtages ved opgørelse af den skattepligtige indkomst, som personlige indkomst, under henvisning til personskattelovens § 3, stk. 1, dog uden at der skulle betales AM-bidrag.

Frdrag ved tab

Tilsvarende nåede Skatterådet, i sin bindende forhåndsbesked, frem til, at et tab på spekulation i Bitcoins, som udgangspunkt, er fradragsberettiget.

Altid skattepligt?

Ved længere ejertid af Bitcoins, eller hvis Bitcoins er erhvervet med henblik på særlige, virtuelle køb, der dog af en eller anden grund ikke bliver til noget, er det ikke udelukket, at en eventuel gevinst er skattefri, da det så ikke er erhvervelse i spekulationsøjemed. Fuldstændig som ved gevinst på køb af

kunst og antikviteter, der oprindeligt er købt for at pynte på væg og i stue.

Spørgsmål kan rettes til
Advokat (H), partner
Lone Rømø
lr@drachmann.com

Lovforslag - ny lov om forretningshemmeligheder er på vej

På baggrund af et EU-direktiv, behandler Folketinget pt. et forslag til lov om forretningshemmeligheder, der forventes at blive vedtaget, efter 3. behandling i Folketinget, den 3. maj 2018.

I lovforslaget defineres begrebet forretningshemmeligheder, ligesom der opstilles retningslinjer for erhvervelse, brug og videregivelse heraf.

I tilknytning hertil, fastsættes en række nye sanktions- og kompensationsmuligheder, i relation til bekæmpelsen af ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse af forretningshemmeligheder.

Forretningshemmeligheder

I lovforslaget opstilles en række krav, som skal være opfyldt, før en given oplysning kan betragtes, som værende en forretningshemmelighed.

Disse krav indebærer, at oplysningen ikke må være almindelig kendt eller tilgængelige for andre fagkyndige, at oplysningen skal have en reel eller potentiel økonomisk værdi, samt at indehaveren af den pågældende oplysning, skal have truffet rimelige foranstaltninger, med henblik på hemmeligholdelse heraf.

Erhvervelse, brug og videregivelse

Lovforslaget indeholder en konkretisering af, hvilke handlinger, som udgør ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse af forretningshemmeligheder.

Det følger af lovforslagets bestemmelser, at erhvervelse, brug og videregivelse af forretningshemmeligheder, uden indehaverens samtykke, som udgangspunkt vil være ulovlig, såfremt kendskabet til forretningshemmeligheden, er opnået gennem uautoriseret adgang til indehaverens ejendele, ved en persons misligholdelse af en kontraktlig forpligtelse, eller ved enhver anden adfærd, stridende mod redelig erhvervspraksis.

Sanktions- og kompensationsmuligheder

I lovforslaget opstilles en række nye reaktionsmuligheder ved ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse af forretningshemmeligheder, idet man fremover vil have mulighed for at nedlægge midlertidige forbud og påbud ved fogedretten, såfremt det sandsynliggøres, at der foreligger en overtrædelse af lov om forretningshemmeligheder.

De midlertidige foranstaltninger skal følges op med en retssag, hvor domstolene bl.a. vil kunne træffe beslutning om forbud mod produktion eller brug af krænkende varer, ligesom den krænkende part vil kunne pålægges at tilintetgøre de krænkende varer, samt alle dokumenter, genstande, materialer mv., indeholdende den pågældende forretningshemmelighed.

Manglende overholdelse af et forbud eller påbud, vil kunne medføre udstedelse af tvangsbøder, ligesom overtrædelser af forbuddet mod ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse, vil kunne sanktioneres med bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Domstolene vil endvidere kunne pålægges den krænkende part at offentliggøre en dom, for herved at skabe en bredere offentlig bevidsthed, omkring misbrug af forretningshemmeligheder.

Foruden ovennævnte sanktionsmuligheder, vil en krænkende part kunne opnå erstatning for den lidte skade, såfremt en person forsætligt eller uagtsomt har begået en, efter lovforslaget, ulovlig handling.

En nyskabelse er i denne forbindelse, at man ved udmålingen af erstatningen for uberettiget erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheder, ikke blot vil tage hensyn til det tab indehaveren har lidt, men også inddrage den krænkende parts uberettigede fortjeneste. Dette indebærer konkret, at der principielt kan fastsættes en erstatning, der overstiger det faktiske lidte tab.

Endelig indeholder lovforslaget en direkte hjemmel til at kræve godtgørelse for ikke-økonomisk skade, og samlet set medfører dette således, at der sker en udvidelse af adgangen til at opnå en kompensation, der i langt højere grad matcher den påførte skade.

Særlig opmærksomhed skal dog henledes på lovforslagets 6-måneders søgsmålsfrist, hvorefter eventuelle anmodninger om foretagelse af midlertidige foranstaltninger eller almindelige sagsanlæg, skal være indgivet til retten, inden 6 måneder efter, at forretningshemmelighedsindehaveren har fået et sådant kendskab til den ulovlige erhvervelse, brug eller videregivelse, at denne har tilstrækkeligt grundlag for indgivelse af en anmodning.

Drachmanns vurdering

Advokatfirmaet Drachmann vurderer, at den nye lov om forretningshemmeligheder indebærer en styrkelse af det nuværende beskyttelsesniveau, idet forretningshemmelighedsindehaverens muligheder for indgriben ved krænkelse forøges, ligesom det ved loven præciseres, hvornår der foreligger en beskyttet oplysning, samt hvilke handlinger, der udgør en krænkelse af forretningshemmelighedsindehaverens rettigheder.

Den nye lov vil dog også medføre en skærpelse af kravene til de foranstaltninger forretningsindehaveren skal træffe, før en oplysning kan betragtes som værende en forretningshemmelighed.

Vi anbefaler derfor, at man, som forretningsindehaver, overvejer, hvorledes man beskytter de oplysninger, som ønskes hemmeligholdt, såvel teknisk som organisatorisk.

I denne forbindelse kan det bl.a. overvejes, hvorvidt medarbejdernes ansættelseskontrakter bør ændres, med henblik på tilføjelse eller præcisering af en eventuel hemmeligholdelsesforpligtelse, under hensyntagen til den nye lovgivning.

Spørgsmål kan rettes til
Advokatfuldmægtig
Kristian Rasmussen
kr@drachmann.com

Vestre Landsret har afsagt en ny dom (trykt i Ugeskrift for Retsvæsen 2018, side 1036), hvor udlejers opsigelse med 1 års varsel til eget brug, ikke var rimelig, og derfor blev opsigelsen tilsidesat

Lovgivningen

Reglerne om opsigelse af lejemål til eget brug, findes i lejelovens § 84, litra a og b. Der er to betingelser, som skal være opfyldt, før at en opsigelse kan opretholdes:

- Udlejer skal selv agte at bebo lejemålet.
- Opsigelsen skal være rimelig ud fra en vurdering af begge parter forhold - der tages hensyn til, hvor længe udlejer har ejet ejendommen, og lejers mulighed for at finde en anden passende bolig.

Sagens faktum

I sagen var der tale om et beboelseslejemål (hus) i Århus på over 200 kvm. Udlejer havde ejet huset siden 1993, og han havde selv boet der indtil 2012, altså i 19 år. I 2012 forsøgte udlejer at sælge huset, hvilket ikke lykkedes. Udlejer valgte derfor at udleje huset medio 2014. To år herefter ønskede udlejer selv at bebo lejemålet, hvorfor han opsagde lejemålet med ét års varsel. Lejerne gjorde indsigelse imod opsigelsen, da de ikke anså denne for rimelig.

Udlejers forhold:

På opsigelsestidspunktet var udlejer folkepensionist, og han boede sammen med sin kæreste i hendes sommerhus, indtil det blev solgt. Herefter flyttede han midlertidigt ind hos sin kæreste i København. Udlejer ønskede at flytte tilbage til huset, da han havde behov for en base, af hensyn til sit arbejde indenfor servicebranchen, to dage ugentligt i Århus.

Udlejer fremlagde ikke yderligere oplysninger omkring sit arbejde, og han fremlagde ikke konkrete forslag, til en passende bolig for lejerne.

Lejers forhold:

Lejerne var oprindeligt fra området, og de valgte netop dette lejemål under hensyn til, at børnene ikke skulle flytte institutioner og skoler. De havde tilsammen fem børn, som

boede helt eller delvist i huset. Lejerne havde boet i lejemålet ca. to år på opsigelsestidspunktet. Efter opsigelsen havde de forsøgt at finde et andet egnet lejemål på samme størrelse og til samme pris, men dette havde ikke været muligt.

Retternes afgørelse

Byretten kom frem til at opsigelsen var berettiget, mens Landsretten kom frem til at opsigelsen var uberettiget.

Landsretten lagde til grund, at udlejer opsagde lejemålet med henblik på et bebo det selv, men fandt ikke opsigelsen rimelig efter en samlet vurdering.

Bemærkninger

Afgørelsen viser, at udlejers bevisbyrde for, at opsigelse til eget brug er rimelig, er tung at løfte.

Udlejere har typisk den opfattelse, at de altid kan komme af med lejere, idet udlejerne jo har ejendomsretten til lejemålet. Dette er dog langt fra tilfældet, hvilket nærværende dom viser.

Udlejere skal derfor være opmærksomme på dette forhold, og have forholdt sig kritisk hertil, inden de vælger at udleje deres ejendom.

Spørgsmål kan rettes til
Advokatfuldmægtig
Charlotte Løjmand
cl@drachmann.com